

tvidirektør I. H. Abdel-Rahman med et indlæg i hvilket han redegjorde for UNIDO's virksomhed i det forløbne år. Generelt fandt han, at organisationen var inde i en positiv udvikling. Det nævntes, at UNIDO i samarbejde med UNCTAD havde indledt en undersøgelse af de fordele udviklingslandene vil høste ved gennemførelsen af et toldpræferencsystem til fordel for disse lande. Endvidere oplyste han, at UNIDO's operationelle aktiviteter i 1970 var steget til 15 millioner dollars imod 5,4 millioner dollars i 1967, og at UNIDO havde styrket sit samarbejde med mange af særorganisationerne og med de regionale økonomiske kommissioner. Han betonedede den vægt UNIDO til lagde den reorganiseringssproces, der for tiden pågår i UNDP og erklærede, at man efter bedste evne ville bestrebe sig på at bidrage til den påtænkte landeprogrammering af UNDP's virksomhed. Han udtrykte i denne forbindelse ønske om, at UNDP overlod udførelsen af flere projekter til UNIDO og fremhævede nødvendigheden af at udvikle nye former for projekter, der ville være egnede for UNIDO.

Under debatten påpegede udviklingslandene deres behov for en hurtig industriel vækst og UNIDO's centrale rolle i denne forbindelse. En række udviklingslande fandt, at UNIDO burde have en mere selvstændig stilling i FN-systemet og udtalte ønske om, at industrilandene i øget udstrækning ville yde finansielle bidrag til organisationen. Industrilandene fastholdt deres hidtidige standpunkt, hvorefter UNIDO's aktiviteter i al væsentligt bør finansieres over UNDP. Mange industrilande herunder også Danmark anførte, at UNIDO i højere grad end hidtil burde koncentrere sig om markarbejdet. Der syntes iøvrigt at kunne spores en stigende tilfredshed med UNIDO's arbejde, omend enkelte lande herunder Sverige pegede på, at organisationens udførelse af UNDP-projekter fortsat tog for lang tid.

I det danske indlæg erkendte man, at der nødvendigvis måtte rejse sig koordineringsproblemer i forbindelse med etableringen af et generelt organ for industrialisering i et system af organisationer, hvoraf nogle allerede befatter sig med visse sider af industrialiseringsproblemet. Det var på denne baggrund med tilfredshed man kunne konstatere, at UNIDO havde indgået samarbejds-

aftaler med de regionale økonomiske kommissioner, UNCTAD og en række af særorganisationerne. Det udtaltes, at UNIDO med henblik på at undgå en for stor spredning af sit arbejdsfelt burde prioritere sine opgaver.

Under dette dagsordenspunkt vedtoges 3 resolutionsforslag i 2. udvalg:

- a) Ifølge det første besluttes det at indbefatte Fiji, der er blevet medlem af FN i 1970, blandt de stater, der er valgbare til UNIDO's styrelsesråd ved at indføje Fiji i liste A i annekset til generalforsamlingens resolution 2152 (XXI),
- b) Ifølge det andet resolutionsforslag, der fremsattes af Philippinerne på vegne af en række udviklingslande og Østrig, besluttes det, at der i tiden 1.-8. juni 1971 skal afholdes en særlig UNIDO-konference i Wien til drøftelse af retningslinierne for organisationens fremtidige arbejde,
- c) Ifølge det tredje resolutionsforslag, der fremsattes af Ghana på vegne af en række udviklingslande og Østrig, understreges behovet for at forsyne UNIDO med passende arbejdskraft og ressourcer til organisationens arbejde i marken og at give mere substantiel støtte til gennemførelsen af et større antal projekter med henblik på udviklingslandenes industrielle udvikling. Endvidere opfordres der til et snævrere samarbejde imellem UNIDO og de deltagende lande, ligesom UNDP's styrelsesråd opfordres til at overveje hvorledes antallet af UNDP-projekter, for hvilke UNIDO er udførende organ, vil kunne forøges.

Alle tre resolutionsforslag blev vedtaget med akklamation i 2. udvalg.

De tre resolutioner blev ligeledes med akklamation bekræftet i plenarforsamlingen den 19. november 1970. (Res. 2637, 2638, 2639 (XXV)).

b. Under samme møde vedtog plenarforsamlingen at godkende generalsekretærens genudnævnelse af UNIDO's eksekutivdirektør Abdel-Rahman for perioden 31. december 1970 til 31. december 1972.